

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **55** Ljubljana, ponedeljek **20. 4. 2020**

ISSN **1318-0576** Leto **XXX**

DRŽAVNI SVET

817. Dopolnitev Poslovnika Državnega sveta (PoDS-1E)

Državni svet je na 28. seji 15. 4. 2020, na podlagi 101. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a) in 74. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15), sprejel

DOPOLNITEV POSLOVNIKA Državnega sveta (PoDS-1E)

1. člen

V Poslovniku Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15) se za obstoječim 33. členom doda nov 33.a člen, ki se glasi:

»33.a člen

(1) V primeru naravnih in drugih hujših nesreč, večjih epidemij ali podobnih izrednih okoliščin (v nadaljevanju: izredne okoliščine), ko seje državnega sveta ni mogoče izvesti z osebno navzočnostjo državnih svetnikov brez tveganja za njihovo zdravje in varnost oziroma kadar je to nujno potrebno, ker je odločitev treba sprejeti v krajšem času, kot pa je mogoče sklicati sejo državnega sveta, lahko predsednik državnega sveta po posvetovanju s kolegijem, na sejo katerega so vabljeni tudi predsedniki komisij, skliče sejo na daljavo.

(2) Seja na daljavo je seja, na kateri vsi državni svetniki ali del državnih svetnikov sodeluje izven sedeža državnega sveta s pomočjo informacijsko-komunikacijske tehnologije, ki omogoča razpravo in glasovanje na daljavo.

(3) Seja na daljavo se izvede z uporabo informacijsko-komunikacijske tehnologije, ki omogoča prenos slike in zvoka ali samo zvoka v takšni kвалiteti, da je mogoče brez vsakega dvoma ugotoviti identiteto državnega svetnika, ki na seji sodeluje izven sedeža državnega sveta.

(4) Odločitev o tem, ali bo sodeloval na seji izven sedeža državnega sveta, sporoči državni svetnik v roku, ki ga določi predsednik državnega sveta po posvetovanju s kolegijem, na sejo katerega so vabljeni tudi predsedniki komisij, pri odločitvi o izvedbi seje na daljavo. Če državni svetnik na seji sodeluje izven sedeža državnega sveta, mora zagotoviti, da je njegova komunikacijska naprava povezana v omrežje, ki omogoča prenos slike in zvoka ali samo zvoka.

(5) Pri ugotavljanju sklepčnosti se za prisotne štejejo državni svetniki, ki so osebno prisotni na seji na sedežu držav-

nega sveta, in državni svetniki, ki na seji sodelujejo z uporabo informacijsko-komunikacijske tehnologije.

(6) Državni svetniki praviloma glasujejo na podlagi pomenkega klicanja državnih svetnikov, ki ga opravi predsedujoči, oziroma s tehnologijo glasovanja, če jo informacijsko-komunikacijska tehnologija omogoča.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za seje kolegija, interesnih skupin, komisij in drugih delovnih teles na daljavo.«.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Spremembe Poslovnika začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 020-03-2/2020/7

Ljubljana, dne 15. aprila 2020

Alojz Kovšca
predsednik

818. Ugotovitveni sklep Državnega sveta o prenehanju mandata državnemu svetniku Francu Kanglerju

Državni svet Republike Slovenije je na 28. seji 15. 4. 2020, ob obravnavi odstopne izjave Franca Kanglerja z dne 9. 4. 2020, na podlagi drugega odstavka 63. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 95/09 – odl. US, 21/13 – ZFDO-F in 81/18 – odl. US)

u g o t o v i l,

da je bil državni svetnik Franc Kangler 13. 3. 2020 imenovan za državnega sekretarja na Ministrstvu za notranje zadeve in je s tem nastopil funkcijo, ki je nezdržljiva s funkcijo člana Državnega sveta, zato mu je v skladu s četrto alinejo prvega odstavka 63. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 95/09 – odl. US, 21/13 – ZFDO-F in 81/18 – odl. US) prenehal mandat 13. 3. 2020.

Št. 020-03-4/2020/4

Ljubljana, dne 15. aprila 2020

Alojz Kovšca
predsednik

USTAVNO SODIŠČE

819. Odločba o ugotovitvi, da je 41. člen Zakona o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo in o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča

Številka: Up-96/15-33

U-I-208/18-8

Datum: 12. 3. 2020

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi Vinka Merca, Maribor, ki ga zastopa mag. Matjaž Jugovec, odvetnik v Mariboru, in v postopku za oceno ustavnosti, začetem s sklepom Ustavnega sodišča, na seji 12. marca 2020

o d l o č i l o:

1. Člen 41 Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14, 66/17 in 22/19) je v neskladju z Ustavo.

2. Državni zbor mora ugotovljeno protiuustavnost odpraviti v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do drugačne zakonske ureditve mora sodišče pred odločitvijo o pritožbi na zahtevo osebe iz prvega odstavka 378. člena Zakona o kazenskem postopku to osebo obvestiti o poimenski sestavi senata, ki bo odločal o pritožbi.

4. Sodba Vrhovnega sodišča št. I Ips 58000/2012 z dne 11. 12. 2014 se razveljavi in zadeva se vrne temu sodišču v novo odločanje.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Okrožno sodišče v Mariboru je pritožnika spoznalo za krivega storitve kaznivega dejanja napeljevanja h kaznivemu dejanju zlorabe položaja ali pravic po drugem odstavku v zvezi s prvim odstavkom 244. člena in 26. členom Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 95/04 – uradno prečiščeno besedilo – KZ). Izreklo mu je kazen enega leta in treh mesecev zopora, odvzelo premoženjskopravno korist, oškodovano družbo pa s premoženjskopравnim zahtevkom napotilo na pravdo. Višje sodišče v Mariboru je pritožbo pritožnika in njegovega zagovornika zavrnilo. Vrhovno sodišče je zavrnilo njuni zahtevi za varstvo zakonitosti.

2. Vrhovno sodišče se je med drugim opredelilo do očitka pritožnika, da bi se morala sodnica Leonida Jerman zaradi obstoja razlogov iz 6. točke 39. člena Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP) izločiti iz postopka. Pojasnilo je, da se sme po tretjem odstavku 41. člena ZKP izločitev višjega sodnika zahtevati le do začetka seje senata, v vsakem primeru pa takoj, ko stranka izve za razlog izločitve (drugi odstavek 41. člena ZKP). Po ugotovitvah Vrhovnega sodišča iz podatkov kazenskega spisa ne izhaja, da bi pritožnik oziroma njegov zagovornik do začetka seje senata pritožbenega sodišča opravila poizvedbe o sestavi senata in zahtevala izločitev višje sodnice Leonide Jerman, čeprav naj bi to možnost imela. Zato je Vrhovno sodišče sprejelo stališče, da je bil pritožnik pri uveljavljanju kršitve pravice do nepristranskega sojenja prekludiran.

3. Pritožnik sodbi Vrhovnega sodišča očita kršitve pravic iz 22., 23., 25., 28. in 29. člena Ustave ter 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP). Stališču Vrhovnega sodišča iz prejšnje točke te obrazložitve očita kršitev pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Šele po prejetju sodbe Višjega sodišča naj bi videl, da je njegovo pritožbo obravnavala sodnica Leonida Jerman, ki naj bi bila med

drugim pobudnica nasprotovanja gradnje stanovanjskega bloka nasproti njenega stanovanja; zbirala naj bi podpise stanovalcev ter zahtevala status stranke v upravnem postopku izdaje gradbenega dovoljenja pri Upravni enoti Maribor, katere vodja je bil takrat pritožnik. Ker ji statusa stranke ni uspelo pridobiti, naj bi bila v obrambi svojih pravic prizadeta. Zato naj bi se porajal dvom o njeni nepristranskosti. Vrhovno sodišče naj bi odgovornost za izločitev preložilo na stranko postopka, čeprav bi moral sodnik sam, ob upoštevanju zahteve po objektivni nepristranskosti, paziti na to, ali so pri njem podane okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

4. Ustavno sodišče je s sklepom senata št. Up-96/15 z dne 22. 11. 2016 sprejelo v obravnavo ustavno pritožbo zoper izpodbijano sodbo. V postopku odločanja o njeni utemeljenosti je na podlagi drugega odstavka 59. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) začelo postopek za oceno ustavnosti 41. člena ZKP. Zastavil se je dvom, ali je zakonodajalec z ZKP uredil način uresničevanja pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave tako, da lahko obdolženec učinkovito predlaga izločitev sodnika višjega sodišča, kadar to obravnava zadevo na nejavni seji.

5. Ustavno sodišče je o navedenem obvestilo Vrhovno sodišče. Sklep o začetku postopka za oceno ustavnosti ZKP je skupaj z ustavno pritožbo vročilo Državnemu zboru. Ta odgovora ni podal, mnenje pa je poslala Vlada. Ta meni, da je treba izločitev sodnika kot pravni mehanizem, ki zagotavlja uresničevanje ustavno in konvencijsko zagotovljene pravice do nepristranskega sodnika, obravnavati celostno, torej kot enoten institut, ki se deloma uresničuje s samokritičnim delovanjem sodne veje oblasti, deloma pa s proaktivnim delovanjem strank. To po mnenju Vlade vpliva tudi na presojo bremena proaktivnosti, ki ga veljavna ureditev nalaga strankam. Ureditev naj bi bila naravnana tako, da olajšuje izločitev sodnika *ex officio*. Ta del mehanizma, ki po mnenju Vlade deluje učinkovito, naj bi zagotavljal pomemben vidik uresničevanja pravice do nepristranskega sodišča. Sodnik, ki zazna obstoj bodisi izključitvenega bodisi odklonilnega razloga, mora namreč prenehati vsako delo v tej zadevi in to sporočiti predsedniku sodišča. Strankina zahteva za izločitev sodnika naj bi samo dopolnjevala sodnikovo samoisločitev. To naj bi pomenilo, da je prekluzijo in zahtevano aktivnost stranke za njeno uveljavljanje treba presojati zlasti z vidika, da strankina zahteva za izločitev ni edini mehanizem za zagotavljanje pravice do nepristranskega sodnika.

6. Po mnenju Vlade tudi ni mogoče zanemariti, da gre za mehanizem, ki ga je v praksi lahko zlorabiti za zavlačevanje postopka, kar pa naj bi bilo težko dokazljivo. Veljavna ureditev naj od posameznega pritožnika ne bi zahtevala pretiranega bremena s pričakovanjem, da se pozanima o sestavi pritožbenega senata. Podatki o sestavi kazenskih senatov višjih sodišč naj bi bili javno dostopni, kazenskih sodnikov naj bi bilo malo. Med le štirimi višjimi sodišči naj bi imelo Višje sodišče v Mariboru devet kazenskih sodnikov, določeno naj bi bilo tudi, kateri dan v tednu ima posamezni senat seje. Pritožnik naj bi imel možnost, da se s potencialno sestavo pritožbenega senata brez večjega truda seznanijo že vnaprej in zahteva podatke o njej od sodišča. Zadostovala naj bi že prošnja v pritožbi, dopis ali zahteva za javno sejo, da bi pritožnik dobil podatek o sestavi pritožbenega senata. Tudi časovno obdobje, ki naj bi ga imel pritožnik na voljo, da se pozanima o sestavi pritožbenega senata, naj bi bilo ustrezno, saj naj bi bil leta 2017 povprečen čas reševanja pritožbenih kazenskih zadev 1,8 meseca. Zato naj ne bi šlo za preveliko breme. Če bi morebitno protiuustavnost lahko rešili z objavo razporeda sej višjih sodišč s podatki o obravnavanih zadevah in pritožnikih, pa naj bi bilo to stvar podzakonske ureditve in ne zakona. Če bi moralo Višje sodišče o seji obveščati vsakega pritožnika posebej, bi se po mnenju Vlade bistveno podaljševali pritožbeni postopki in povečala administrativna obremenitev sodišč, pri čemer naj bi se izkazalo, da večina pritožnikov niti nima interesa za tako obveščanje. Vlada opozarja, da tudi Evropsko sodišče za človekove pravice

(v nadaljevanju ESČP) pričakuje neko proaktivnost pritožnikov v zvezi z njihovimi zahtevami za izločitev sodnikov, pri čemer se sklicuje na sodbo v zadevi *Čeferin proti Sloveniji* z dne 18. 1. 2018. Meni, da bi obveščanje vseh pritožnikov lahko privedlo do zlorab, ki bi pomenile kršitev pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (prvi odstavek 23. člena Ustave), oviralo bi tudi zagotavljanje pravice do varnosti (34. člen Ustave), ki naj bi se na sistemski ravni zagotavljala s kazenskim pregonom v javnem interesu. V širšem smislu bi lahko prišlo do kršitev načela pravne države iz 2. člena Ustave, če bi šlo za onemogočanje pravočasnega in zakonitega delovanja pravosodnega sistema.

7. Mnenje Vlade je bilo vročeno pritožniku, ki se o njem ni izjavil.

B. – I.

Ocena ustavnosti ZKP

8. Člen 41 ZKP¹ ureja postopek, po katerem lahko stranka zahteva izločitev sodnika. V skladu s prvim stavkom tretjega odstavka tega člena lahko zahteva izločitev sodnika višjega sodišča le do začetka seje senata. Po prvem odstavku 378. člena ZKP, ki je uvrščen med določbe, ki urejajo postopek s pritožbo, sodišče o seji senata obvesti med drugim vse stranke in zagovornike, 1) če kateri izmed njih zahteva, naj bo o tem obveščen, 2) ali če predsednik senata oziroma senat ocenita, da je njihova navzočnost na seji koristna za razjasnitev stvari. Če nobeden izmed navedenih pogojev ni izpolnjen, pritožnik ni obveščen niti o sestavi senata niti o datumu njegove seje. Vendar pa mora tudi v takem primeru pritožnik še pred sejo senata zahtevati izločitev posameznega sodnika, za katerega meni, da so pri njem podane okoliščine, zaradi katerih naj bi bila podana zakonska podlaga za njegovo izločitev. Če tega ne stori, je po stališču Vrhovnega sodišča v uveljavljanju svoje pravice do nepristranskega sodnika prekludiran.

9. Ustavnemu sodišču se je ob odločanju o utemeljenosti ustavne pritožbe zastavilo vprašanje, ali je zakonodajalec z ZKP uredil način uresničevanja pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave na način, da lahko obdolženec učinkovito predlaga izločitev sodnika višjega sodišča, kadar to obravnava pritožbo zoper izpodbijano sodno odločbo na seji, o kateri stranke niso bile obveščene. V sklepu, s katerim je Ustavno sodišče začelo postopek za oceno ustavnosti 41. člena ZKP, je nakazal pomen prekluzije pri uveljavljanju tega ustavnega procesnega jamstva, če obdolženec ne izkaže aktivnosti pri vnaprejšnjem pridobivanju podatkov o sestavi članov senata. Pri tem pa ZKP ne določa, da bi moral obdolženec sam zahtevati obvestilo o članih senata ali da bi ga o tem moralo obvestiti sodišče.

10. Po prvem odstavku 23. člena Ustave je med drugim vsakomur zagotovljena pravica, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu odloča nepristransko sodišče. Pravica do nepristranskega sodnika je eno od osrednjih ustavnih jamstev vsakega poštenega sojenja (*fair trial*), tudi v kazenskem postopku.² Iz njega izhaja zahteva, da sodnik s stranko ali s spornim predmetom ne sme biti povezan tako, da bi to lahko povzročilo ali pa vsaj ustvarilo upravičen dvom, da sodnik v sporu ne more več odločiti objektivno, nepristransko in z izključnim upoštevanjem pravnih kriterijev.³ Nepristranskost pomeni, da tisti, ki odloča, ni zainteresiran za izid postopka ter

je odprt za dokaze in predloge strank. Da bi sodnik lahko odločal nepristransko, ne sme imeti vnaprej ustvarjenega mnenja o predmetu odločanja. Odločitev sodišča mora biti sprejeta na podlagi dejstev in razlogov, ki so jih stranke predstavile v sodnem postopku, ne pa na podlagi informacij zunaj takega postopka. Pristranskost je dajanje prednosti eni stranki, ki pomeni hkrati neenako obravnavanje, nasprotno zahtevi po enakosti orožij strank iz 22. člena Ustave, ki velja tudi v kazenskem postopku.⁴

11. Pri presoji, ali je bila posamezniku v postopku zagotovljena pravica do nepristranskega sodnika, je Ustavno sodišče sprejel subjektivni in objektivni test ESČP, na podlagi katerega to sodišče presoja zatrjevane kršitve pravice do nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 6. člena EKČP.⁵ Medtem ko gre pri subjektivnem testu za ugotavljanje osebnega prepričanja odločujočega sodnika (pri čemer velja izpodbijna domneva, da je sodnik nepristranski), gre pri objektivnem testu za presojo, ali obstajajo na strani sodnika okoliščine, ki lahko pri razumnem človeku ustvarijo upravičen dvom o njegovi nepristranskosti.⁶ Pri uresničevanju pravice do nepristranskega sojenja ni pomembno zgolj to, da je nepristranskost sojenja dejansko zagotovljena, temveč se mora ta odražati tudi navzven. Zato ima poseben pomen t. i. videz nepristranskosti sojenja.⁷ V nasprotnem primeru je lahko ogroženo tako zaupanje javnosti v nepristranskost sodišč nasploh kot tudi zaupanje strank v nepristranskost sojenja v posamezni zadevi.⁸ Vendar vtis, ki si ga ustvari stranka, ni odločilen. Dvom o nepristranskosti sodišča mora biti upravičen v objektivnem smislu.⁹

12. Pravice do nepristranskega sodnika z navedeno ustavnopravno vsebino ni mogoče uresničevati neposredno na podlagi Ustave (prvi odstavek 15. člena Ustave). Spada med pravice, ki so po sami naravi takšne, da je treba način njihovega uresničevanja nujno predpisati z zakonom (drugi odstavek 15. člena Ustave). Zakonodajalec mora zagotoviti ustrezno zakonsko podlago, ki bo posamezniku ali pravni osebi v vsakem posameznem primeru zagotovila učinkovito uresničevanje te pravice. Eden od najpomembnejših procesnih zakonskih institutov, ki služijo zagotovitvi pravice do nepristranskega sojenja, je institut izločitve sodnika.¹⁰ Zakonske določbe, ki ga urejajo, so neposredno namenjene uresničevanju te človekove pravice.¹¹ Zato mora zakonodajalec jasno in pomensko določljivo (2. člen Ustave) opredeliti ne le razloge, zaradi katerih mora biti sodnik izločen od sodnega odločanja, temveč tudi postopek, po katerem se odloča o izločitvi, bodisi na predlog

⁴ Glej 18. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-50/09, Up-260/09 z dne 18. 3. 2010 (Uradni list RS, št. 29/10, in OdlUS XIX, 2).

⁵ Glej npr. sodbo ESČP v zadevi *Wettstein proti Švici* z dne 21. 12. 2000, 42. točka obrazložitve, še posebno pregledno v zvezi z navedenima testoma pa sodbo ESČP v zadevi *Kyprianou proti Cipru* z dne 15. 12. 2005 (118. do 121. točka obrazložitve).

⁶ Prim. z odločbo Ustavnega sodišča št. Up-679/06, U-I-20/07, 47. točka obrazložitve, in s sodbama ESČP v zadevah *Sacilor Lormines proti Franciji* z dne 9. 11. 2006, 60. točka obrazložitve, ter *Švarc in Kavnik proti Sloveniji* z dne 8. 2. 2007, 38. in 39. točka obrazložitve.

⁷ Prav tam.

⁸ Prim. z odločbama Ustavnega sodišča št. Up-799/13 z dne 22. 1. 2015 (Uradni list RS, št. 9/15, in OdlUS XXI, 9), 9. točka obrazložitve, in št. Up-217/15 z dne 7. 7. 2016 (Uradni list RS, št. 51/16, in OdlUS XXI, 35), 17. točka obrazložitve. Primerjaj tudi s sodbama ESČP v zadevah *Coeme in drugi proti Belgiji* z dne 22. 6. 2000, 121. točka obrazložitve, ter *Švarc in Kavnik proti Sloveniji*, 39. točka obrazložitve.

⁹ Prim. z odločbo Ustavnega sodišča št. Up-799/13, 17. točka obrazložitve, in s sodbama ESČP v zadevah *Coeme in drugi proti Belgiji* ter *Švarc in Kavnik proti Sloveniji*.

¹⁰ Prim. tudi odločbo Ustavnega sodišča št. Up-562/14 z dne 2. 3. 2017 (Uradni list RS, št. 14/17, in OdlUS XXII, 17), 6. točka obrazložitve.

¹¹ Odločba Ustavnega sodišča št. Up-679/06, U-I-20/07, 41. točka obrazložitve.

¹ Zakon je bil po začetku postopka za oceno ustavnosti 41. člena spremenjen in dopolnjen z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 22/19 – v nadaljevanju ZKP-N). Spremembe se niso nanašale na ta člen. Zato gre za določbe, na podlagi katerih je Vrhovno sodišče sprejelo stališče, navedeno v 2. točki obrazložitve te odločbe, in za veljavne določbe, ki bodo glede na 143. člen ZKP-N uporabljive tudi v pritožnikovem primeru ob ugoditvi ustavni pritožbi.

² Primerjaj 6. in 7. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-289/95 z dne 4. 12. 1997 (Uradni list RS, št. 5/98, in OdlUS VI, 165).

³ Odločba Ustavnega sodišča št. Up-679/06, U-I-20/07 z dne 10. 10. 2007 (Uradni list RS, št. 101/07, in OdlUS XVI, 109), 41. točka obrazložitve.

samega sodnika, ki meni, da bi moral biti izločen, bodisi na zahtevo stranke, ki s tem uresničuje eno svojih osrednjih ustavnih jamstev. Izločitev sodnika, če obstajajo za to razlogi, je sodniška dolžnost, kar je poudarilo tudi Ustavno sodišče.¹² To je za poštenost sodnega postopka pomembno. Ni pa mogoče pritrditi stališču, da strankina zahteva za izločitev sodnika le dopolnjuje sodnikovo dolžnost predlagati svojo izločitev, kadar to okoliščine primera narekujejo. Pravica do nepristranskega sodišča je samostojna pravica stranke, ki jo uveljavlja na podlagi svoje presoje vseh okoliščin.

13. Zakonska ureditev mora nedvoumno opredeliti možnost pravočasne seznanitve stranke s tem, kateri sodniki odločajo o njenih pravnih sredstvih v sodnih postopkih, in ji s tem zagotoviti učinkovito uresničevanje zahteve za izločitev sodnika. Postopkovna pravila, ki naj to zagotovijo, mora zato določati ZKP. Predvsem mora biti pomensko določno opredeljeno pravilo, kako naj stranka ravna in do kdaj naj pove, ali bo sploh zahtevala izločitev posameznega sodnika, da bo njena zahteva pravočasna in bo o njej lahko odločeno pred odločitvijo sodišča o pravnem sredstvu. Z vidika zakonske ureditve je treba upoštevati, da je v pritožbenih postopkih stranka, če se ne odloča na obravnavi, s sestavo senata seznanjena le, če se udeleži javne seje, na kateri predsednik predstavi senat pred začetkom seje. Pritožbena sodišča pa v večini primerov odločajo na sejah brez navzočnosti strank. V teh primerih stranke za sestavo senata izvejo šele, ko prejmejo odločitev sodišča. Pravico do nepristranskega sodišča tako lahko učinkovito uveljavljajo le, če pred odločanjem sodišča zahtevajo, da jih sodišče seznani s sestavo senata, ki bo odločal o pritožbi. Vendar takšne aktivnosti stranke, ki želi uveljavljati pravico do nepristranskega sodišča z izločanjem posameznega sodnika, zakon ne zapoveduje, kljub temu pa je prekludirana pri uveljavljanju pravice (glej 8. točko obrazložitve). Prekluzija namreč pomeni za pritožnika hud poseg v pravico do nepristranskega sodnika kot ene od osrednjih prvin poštenega sodnega postopka, saj zaradi nje varstva svoje človekove pravice ne bo več mogel uveljavljati. Prav zato, ker gre za človekovo pravico, mora zakon v skladu z drugim odstavkom 15. člena Ustave zaradi zagotovitve možnosti njenega učinkovitega uresničevanja nujno urediti vse bistvene prvine načina njenega uresničevanja. Zato ni mogoče sklepati, da se je pritožnik uveljavljanju te svoje pravice konkludentno odpovedal, če ni pred sejo senata zahteval izločitve sodnika. Upoštevati je namreč treba, da zato, ker zakon nima določb, ki bi urejale seznanitev pritožnika s sestavo senata, pritožnik do tedaj ni bil seznanjen s sestavo pritožbenega senata.¹³

14. Določitev neke časovne omejitve za vložitev zahteve za izločitev sodnika, člana senata, ki odloča o pritožbi na seji brez navzočnosti strank, sama po sebi ni ustavno sporna. ZKP v tretjem odstavku 41. člena vsebuje določbo o tem, do kdaj je mogoče zahtevati izločitev sodnika, predsednika ali člana senata višjega sodišča, ki bo odločalo o njegovi pritožbi. Ne zavezuje pa ZKP pritožnika, da bi moral, če bi to ocenil za potrebno, sam zahtevati, naj ga sodišče seznani s poimensko sestavo senata, ki bo odločal o njegovi pritožbi. Pri tem ne gre za to, kot je mogoče razumeti mnenje Vlade, da namreč zakon sploh ne bi smel nalagati posameznih aktivnosti stranki, če hoče ta uveljaviti svojo pravico, temveč za to, da je lahko le z zakonom (brez njegove podlage pa tudi ne le s podzakonskim aktom) določen način uresničevanja človekove pravice, kot to zahteva drugi odstavek 15. člena Ustave.¹⁴ Če zakon ob obstoju razumnih razlogov tako breme stranke uveljavi, pa je dopustno z njim uveljaviti tudi tako hud poseg v pravico do

nepristranskega sojenja, kot je prekluzija, ki nastopi, če stranka svojega bremena pri načinu uresničevanja človekove pravice ne izpolni.

15. Ustavne zahteve po jasni in pomensko določljivi zakonski opredelitvi bremena stranke, da mora pod prettno prekluzije sama pravočasno zahtevati, naj jo sodišče poimensko seznani s sestavo senata, ki bo odločal o njeni pritožbi, ne morejo nadomestiti obstoječe možnosti, na katere se sklicuje Vlada. Ta meni, da bi se lahko pritožnik brez posebnega truda seznanil s potencialno sestavo senata z možnostjo vpogleda v letne razporede posameznih sodišč, ki se objavljajo na sodnih deskah in na spletnih straneh sodišč. Pri tem naj bi bilo število sodnikov in senatov na kazenskih oddelkih višjih sodišč majhno. To mnenje je v nasprotju s stališčem ESČP, ki je izrecno opozorilo, da objava sestave senatov ne jamči, da bo posamezni sodnik sodil v prav določeni zadevi v času, določenem z razporedom dela.¹⁵ Če bi izhajali le iz potencialnih možnosti, bi morali namreč od stranke zahtevati, naj izloča sodnika zgolj na podlagi možnosti njegovega sodelovanja v senatu, ne pa na podlagi gotovosti, da bo odločal o zadevi, kar je ESČP ocenilo za pretirano breme za stranko, da bi si zagotovila pravico do nepristranskega sodnika.¹⁶

16. Ko niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 378. člena ZKP¹⁷ in ne gre za odločanje na obravnavi, zakon ne vsebuje določbe, ki bi nedvoumno določala način, kako se lahko stranka seznanila s poimensko sestavo senata, ki bo odločal o pritožbi, hkrati pa jo prekludira pri uveljavljanju pravice zahtevati izločitev sodnika, če tega ne stori pred izvedbo seje senata. Zato zakonska ureditev pritožnikom v kazenskih zadevah, kljub izrecni ustavni zahtevi, da lahko le zakon ureja način uresničevanja človekove pravice, kadar se ta glede na njeno naravo ne more uresničevati že na podlagi Ustave (drugi odstavek v zvezi s prvim odstavkom 15. člena Ustave), ne zagotavlja učinkovitega uresničevanja pravice do nepristranskega sodnika iz prvega odstavka 23. člena Ustave in je z njo v neskladju. Prekluzija sama po sebi ni protiustavna. Protiustavno je to, da zakon ne vsebuje pravila, ki bi bodisi zavezoval sodišče bodisi stranki nalagal breme ustreznega ravnanja zaradi predhodne seznanitve s poimensko sestavo senata, da bi se prekluzija lahko uveljavila. Gre za primer, ko zakon nečesa, kar je ustavnopravno nujno treba urediti, ne ureja. Zato je Ustavno sodišče v skladu s prvim odstavkom 48. člena ZUStS izdalo ugotovitelno odločbo. Protiustavnost je umestilo v 41. člen ZKP, ker iz njega izhaja prekluzija pri uveljavljanju pravice (1. točka izreka). Zakonodajalec pa ima proste roke, kam bo umestil odpravo ugotovljene protiustavnosti, za katero mu je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 48. člena ZUStS določilo rok enega leta (2. točka izreka).

17. Da bi Ustavno sodišče do odprave ugotovljene protiustavnosti v primerih o pritožbah v kazenskih zadevah zavarovala pravico do nepristranskega sodnika kot enega od osrednjih

¹⁵ Glej 29. točko obrazložitve sodbe v zadevi *Hiti d.d. Nova Gorica proti Sloveniji* z dne 5. 6. 2014, s katero je ESČP zavrnilo take ugovore Republike Slovenije in ugotovilo kršitev pravice za Ustavno sodišče.

¹⁶ Prav tam. V času odločanja Višjega sodišča v Mariboru o pritožnikovi pritožbi bi bilo to še toliko bolj poudarjeno glede na to, da so bili objavljeni le letni razporedi sodnikov na posamezna pravna področja in v posamezne senate; ti pa niso delovali kot stalni pritožbeni senati, temveč so se ti sestavljali po predpisanem ključu za vsake tri mesece; glej Letni razpored dela Višjega sodišča v Mariboru za leto 2014 št. Su 010/100/2013-63 z dne 11. 12. 2013.

¹⁷ Ustavnemu sodišču se za potrebe odločitve v tej zadevi ni bilo treba spustiti v vprašanje, ali obvestilo, izdano na tej podlagi, vsebuje tudi poimensko sestavo senata, ki bo odločal o pritožbi. Spoštovanje pravice do nepristranskega sojenja namreč ne more biti odvisno od tega, ali stranka navzočnost na seji zahteva, ali pa od ocene, da bi bilo to koristno za razjasnitev stvari, ki jo sprejme sodišče samo. Poleg tega okoliščine ustavne pritožbe, v postopku odločanja katere je bil začet postopek za oceno ustavnosti 41. člena ZKP, ne izhajajo iz dejanskega stanja, ki bi ustrezal pogojem iz prvega odstavka 378. člena ZKP.

¹² Prim. prav tam, 47. točka obrazložitve.

¹³ Primerjaj s sodbo ESČP v zadevi *Golubović proti Hrvaški* z dne 27. 11. 2012, 35. do 39. točka obrazložitve.

¹⁴ Primerjalnopravno mora npr. po tretjem odstavku 24. člena nemškega zakona, ki ureja kazenski postopek (Strafprozessordnung) sodišče obdolžencu na njegovo zahtevo poimensko navesti osebe, ki sodelujejo pri odločanju.

ustavnih jamstev vsakega poštenega postopka pri odločanju, je na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS za prehodni čas določilo način izvršitve svoje odločbe (3. točka izreka).

B. – II.

Odločitev o ustavni pritožbi

18. Vrhovno sodišče je v izpodbijani sodbi odločitev o prekluziji pritožnika pri uveljavljanju očitka o kršitvi videza nepristranskosti oprlo na zahtevo, da bi pritožnik in njegov zagovornik pred začetkom seje Višjega sodišča morala opraviti poizvedbe o sestavi senata, da bi lahko pravočasno zahtevala izločitev sodnice tega sodišča. Iz razlogov, ki so narekovali ugotovitev protiustavnosti 41. člena ZKP, to stališče Vrhovnega sodišča krši pritožnikovo pravico iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Zato je Ustavno sodišče izpodbijano sodbo razveljavilo in zadevo vrnilo temu sodišču v novo odločanje (4. točka izreka).

19. Način izvršitve odločbe o ugotovljeni protiustavnosti iz 3. točke izreka te odločbe ne more veljati za pritožnika, ker je bilo stališče Vrhovnega sodišča sprejeto v času, ko zanj ni veljala z močjo zakona določena obveznost ustreznega ravnanja. Ta se po naravi stvari lahko predpiše le za naprej, ne pa za nazaj. Zato bo moralo Vrhovno sodišče v novem odločanju, če so izpolnjene vse druge predpostavke za vsebinsko presojo, oceniti očitke pritožnika, s katerimi je ta v zahtevi za varstvo zakonitosti uveljavljal kršitev pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave.

C.

20. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 48. člena, drugega odstavka 40. člena in prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Rok Čeferin, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in dr. Katja Šugman Stubbs. Ustavno sodišče je odločbo sprejelo soglasno.

Dr. Rajko Knez
predsednik

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

820. Sklep o uporabi smernic o scenarijih za teste izjemnih situacij v skladu z uredbo o skladih denarnega trga

Na podlagi drugega odstavka 469.a člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – UPB3, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16, 9/17, 77/18 – ZTFI-1 in 66/19 – ZTFI-1A) Agencija za trg vrednostnih papirjev izdaja

S K L E P

o uporabi smernic o scenarijih za teste izjemnih situacij v skladu z uredbo o skladih denarnega trga

1. člen

(namen in področje uporabe smernic)

(1) Evropski organ za vrednostne papirje in trge (v nadaljnjem besedilu: ESMA) je na podlagi prvega odstavka 16. člena Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84)

izdal Smernice o scenarijih za teste izjemnih situacij v skladu z uredbo o skladih denarnega trga (v nadaljnjem besedilu: Smernice).

(2) Smernice so objavljene na spletnih straneh Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: Agencija) in ESMA.

(3) Smernice določajo skupne referenčne parametre scenarijev za teste izjemnih situacij, vključenih v teste izjemnih situacij sklada denarnega trga, ki se izvedejo v skladu z 28. členom Uredbe (EU) 2017/1131 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o skladih denarnega trga (UL L št. 169 z dne 30. 6. 2017, str. 84; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1131/EU).

(4) Smernice so namenjene pristojnim organom ter skladom denarnega trga in njihovim upravljavcem kot so opredeljeni v Uredbi 2017/1131/EU.

2. člen

(obseg uporabe smernic v Republiki Sloveniji)

S tem sklepom Agencija določa uporabo Smernic v Republiki Sloveniji za:

1. družbe za upravljanje in upravljavce alternativnih investicijskih skladov, ki upravljajo sklade denarnega trga ter sklade denarnega trga, ki se upravljajo sami;

2. Agencijo, kadar izvaja pristojnosti in naloge nadzora nad subjekti iz prejšnje točke.

KONČNE DOLOČBE

3. člen

(prenehanje sklepa)

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati Sklep o uporabi Smernic o scenarijih za teste izjemnih situacij v skladu s členom 28 uredbe o skladih denarnega trga (Uradni list RS, št. 51/18).

4. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00701-1/2020-2

Ljubljana, dne 16. aprila 2020

EVA 2020-1611-0041

Predsednik sveta
Agencije za trg vrednostnih papirjev
mag. Miloš Čas

821. Sklep o prenehanju veljavnosti Stališča 3 – Revizorjevo poročilo o povzetkih računovodskih izkazov

Na podlagi devete alineje četrtega odstavka 25. člena in druge alineje prvega odstavka 32. člena Zakona o revidiranju (Uradni list RS, št. 65/08, 63/13 – ZS-K, 84/18) strokovni svet Agencije za javni nadzor nad revidiranjem sprejema

S K L E P

o prenehanju veljavnosti Stališča 3 – Revizorjevo poročilo o povzetkih računovodskih izkazov

1. Stališče 3 – Revizorjevo poročilo o povzetkih računovodskih izkazov (Uradni list RS, št. 5/07) preneha veljati z dnem uveljavitve tega sklepa.

2. Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0072-3/2020
Ljubljana, dne 15. aprila 2020
EVA 2020-1611-0030

Mag. Mojca Majič
predsednica strokovnega sveta
Agencije za javni nadzor nad revidiranjem

822. Odločba o imenovanju vodje Specializiranega državnega tožilstva RS

Na podlagi prvega odstavka 117. člena v zvezi z drugim odstavkom 197. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11 s spremembami) je Državnotožilski svet na obrazložen predlog ministrice za pravosodje, št. 701-58/2019/10 s 17. 1. 2020, po predhodnem mnenju generalnega državnega tožilca RS, št. VDT-Tu-20-5/13/2019/7 s 4. 11. 2019, v postopku imenovanja vodje Specializiranega državnega tožilstva RS, na 51. redni seji, ki je potekala 25. 2. 2020 sprejel naslednjo

ODLOČBO

o imenovanju vodje Specializiranega državnega tožilstva RS

Darja Šlibar, rojena 2. 10. 1967, višja državna tožilka na Specializiranem državnem tožilstvu RS, se z 2. 3. 2020 za dobo šestih let imenuje za vodjo Specializiranega državnega tožilstva RS.

DTS št. 196/2019-16
Ljubljana, dne 25. februarja 2020

Tamara Gregorčič
predsednica Državnotožilskega sveta

OBČINE

VRHNİKA

823. Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o ustanovitvi organa skupne občinske uprave »Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Vrhnika, Brezovica, Dobrova - Polhov Gradec, Gorenja vas - Poljane, Žiri, Borovnica, Log - Dragomer, Horjul«

Na podlagi 8. člena Statuta Občine Vrhnika (Naš časopis št. 430/2015); 6. člena Odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Brezovica (Uradni list RS, št. 48/09); 7. in 8. člena Odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Dobrova - Polhov Gradec (Uradni list RS, št. 31/12); 16. člena Odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Gorenja vas - Poljane (Uradni list RS, št. 53/05); 56. člena Statuta Občine Žiri (Uradni list RS, št. 68/17 in 53/19) in Odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Žiri (Uradni list RS, št. 88/15); 17. člena, 18. in 19. člena Odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Borovnica (Uradni list RS, št. 14/00); 20. in 21. člena Odloka o ustanovitvi, organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Log - Dragomer (Uradni list RS, št. 48/07); 17., 18. in 19. člena Odloka o organizaciji in delovnem področju Občine Horjul (Naš časopis

št. 253/99), so Občinski svet Občine Vrhnika dne 12. 12. 2019, Občinski svet Občine Brezovica dne 19. 12. 2019, Občinski svet Občine Dobrova - Polhov Gradec dne 4. 3. 2020, Občinski svet Občine Gorenja vas - Poljane dne 27. 2. 2020, Občinski svet Občine Žiri dne 5. 12. 2019, Občinski svet Občine Borovnica dne 26. 3. 2020, Občinski svet Občine Log - Dragomer dne 6. 2. 2020, in Občinski svet Občine Horjul dne 18. 12. 2019, v skladu z 49.a členom Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUJFO, 11/18 – ZSPDLSL-1, 30/18) sprejeli

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi Odloka o ustanovitvi organa skupne občinske uprave »Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Vrhnika, Brezovica, Dobrova - Polhov Gradec, Gorenja vas - Poljane, Žiri, Borovnica, Log - Dragomer, Horjul«

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve Odloka o ustanovitvi organa skupne občinske uprave »Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Vrhnika, Brezovica, Dobrova - Polhov Gradec, Gorenja vas - Poljane, Žiri, Borovnica, Log - Dragomer, Horjul« (Uradni list RS, št. 101/15, z dne 23. 12. 2015).

II. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ODLOKA

2. člen

V 2. členu odloka se doda tretja alineja »pravna služba«, tako da se 2. člen glasi:

Občina Vrhnika, Brezovica, Dobrova - Polhov Gradec, Gorenja vas - Poljane, Žiri, Borovnica, Log - Dragomer, Horjul, ustanovijo skupno občinsko upravo Medobčinski inšpektorat in redarstvo za skupno opravljanje nalog občinske uprave na področju:

- občinske inšpekcije in
- občinskega redarstva
- pravne službe.

3. člen

V 5. členu odloka se beseda »dveh« notranjih organizacijskih enot, spremeni v »treh«, ter se doda 3. točka »pravne službe«, tako da se 5. člen glasi:

Skupna občinska uprava je sestavljena iz treh notranjih organizacijskih enot:

1. Medobčinske inšpekcije
2. Medobčinskega redarstva
3. Pravne službe.

4. člen

V 11. členu se spremeni drugi odstavek v »Pravice in dolžnosti delodajalca na podlagi nalog pravne službe izvršuje vodja skupne občinske uprave v okviru notranje organizacijske enote pravna služba«, tako da 11. člen glasi:

(1) Občina, v kateri ima skupna občinska uprava sedež, ima za javne uslužbenke skupne občinske uprave status delodajalca. Javni uslužbenec sklenejo delovno razmerje v Občini Vrhnika.

(2) Pravice in dolžnosti delodajalca na podlagi nalog pravne službe izvršuje vodja skupne občinske uprave v okviru notranje organizacijske enote pravna služba.

III. KONČNA DOLOČBA

5. člen

Župan sedežne občine skupne občinske uprave objavi ta odlok v Uradnem listu Republike Slovenije v petnajstih dneh

po sprejemu na seji tistega občinskega sveta, ki je o Odloku o ustanovitvi skupne občinske uprave zadnji odločal. Odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Odlok objavijo tudi občine ustanoviteljice v uradnih glasilih svojih občin.

Odlok se sprejme v enakem besedilu v vseh občinah ustanoviteljicah in se začne uporabljati naslednji dan po zadnji objavi, če ni drugače določeno.

Št. 110-16/2009-32

Vrhnika, dne 26. marca 2020

Župan
Občine Vrhnika
Daniel Cukjati

Brezovica, dne 26. marca 2020

Župan
Občine Brezovica
Metod Ropret

Dobrova - Polhov Gradec, dne 26. marca 2020

Župan
Občine Dobrova - Polhov Gradec
Franč Setnikar

Gorenja vas - Poljane, dne 26. marca 2020

Župan
Občine Gorenja vas - Poljane
Milan Čadež

Žiri, dne 26. marca 2020

Župan
Občine Žiri
Janez Žakelj

Borovnica, dne 26. marca 2020

Župan
Občine Borovnica
Bojan Čebela

Log - Dragomer, dne 26. marca 2020

Župan
Občine Log - Dragomer
Miran Stanovnik

Horjul, dne 26. marca 2020

Župan
Občine Horjul
Janko Prebil

VLADA

824. Uredba o spremembah Uredbe o določitvi zneska trošarine za energente

Na podlagi prve alineje prvega odstavka 110. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 47/16) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO

o spremembah Uredbe o določitvi zneska trošarine za energente

1. člen

V Uredbi o določitvi zneska trošarine za energente (Uradni list RS, št. 34/18 in 45/20) se v 1. členu:

– v točki 1.3 število »510,89« nadomesti s številom »502,18«,

– v točki 1.4 število »510,89« nadomesti s številom »502,18« in

– v točki 2.1 število »405,31« nadomesti s številom »418,79«.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta uredba začne veljati 21. aprila 2020.

Št. 00712-6/2020

Ljubljana, dne 20. aprila 2020

EVA 2020-1611-0040

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

MINISTRSTVA

825. Odredba o spremembah Odredbe o začasnih ukrepih v zvezi z izvajanjem ukrepov glede najmanjšega obsega zdravstvenega varstva živali ter označevanja in registracije živali

Na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o interventnih ukrepih na področju kmetijstva, gozdarstva in prehrane (Uradni list RS, št. 36/20) ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano izdaja

ODREDBO

o spremembah Odredbe o začasnih ukrepih v zvezi z izvajanjem ukrepov glede najmanjšega obsega zdravstvenega varstva živali ter označevanja in registracije živali

1. člen

V Odredbi o začasnih ukrepih v zvezi z izvajanjem ukrepov glede najmanjšega obsega zdravstvenega varstva živali ter označevanja in registracije živali (Uradni list RS, št. 41/20) se v 1. členu črta prva alineja.

2. člen

2. člen se črta.

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-129/2020

Ljubljana, dne 17. aprila 2020

EVA 2020-2330-0061

Dr. Aleksandra Pivec
ministrica
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

VSEBINA

DRŽAVNI SVET

817. Dopolnitev Poslovnika Državnega sveta (PoDS-1E) 2169
 818. Ugotovitveni sklep Državnega sveta o prenehanju mandata državnemu svetniku Francu Kanglerju 2169

VLADA

824. Uredba o spremembah Uredbe o določitvi zneska trošarine za energente 2176

MINISTRSTVA

825. Odredba o spremembah Odredbe o začasnih ukrepih v zvezi z izvajanjem ukrepov glede najmanjšega obsega zdravstvenega varstva živali ter označevanja in registracije živali 2176

USTAVNO SODIŠČE

819. Odločba o ugotovitvi, da je 41. člen Zakona o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo in o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča 2170

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

820. Sklep o uporabi smernic o scenarijih za teste izjemnih situacij v skladu z uredbo o skladih denarnega trga 2173
 821. Sklep o prenehanju veljavnosti Stališča 3 – Revizorjevo poročilo o povzetkih računovodskih izkazov 2173
 822. Odločba o imenovanju vodje Specializiranega državnega tožilstva RS 2174

OBČINE

VRHNIKA

823. Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o ustanovitvi organa skupne občinske uprave »Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Vrhnika, Brezovica, Dobrova - Polhov Gradec, Gorenja vas - Poljane, Žiri, Borovnica, Log - Dragomer, Horjul« 2174

